

6. Dec. 1844

FACTS

Date:

6. Dec. 1844

Page number:

Dagbog B, side 127-128

TRANSCRIPTION

Ja, kjære Bog! see i denne Udgydelse et kraftigt Beviis paa min Kjærlighed til Dig, uforbeholdent har jeg udtalt, hvad der kan gjøre mig Skam, om du nogensinde røber mig; men du var tit kjærlig mod mig, optog i mismodige Øieblikke villigt mine Jammerklager, dem ingen Anden gad høre, hvorfor da ikke være fuldkommen oprigtig mod dig. Du er som en Ven, der mellem dine Blade gemmer Minder om Godt og Ondt, Glæder og Sorger, og fleest af de sidste, uden at du nogensinde viiste dig uvillig til at modtage, ja, du var tit en bedre Trøster, end Mennesker. Snart er ogsaa du fyldt, og ligesom jeg beskriver dine Blade, saaledes skriver jeg hver Dag med levende Skrift, skjøndt tit daarlig, i den store Livets Dagbog, som opbevares paa et andet Sted. Om Indholdet af dig er godt eller slet, saa har det dog altid en vis Tilfredsstillelse at have fyldt dine Sider – maatte jeg kunne sige saaledes om den anden! – Du skal vidne for og imod mig maaskee engang naar jeg har lukket mine Øine – den anden skal vidne imod mig engang, naar Øinene •128• ere brustne og Hjertet kommet til Ro, vidne imod mig, men hos en Dommer, der ved Siden af Alvidenhed og Retfærdighed eier Mildhed og Naade. Ja, Gud i Himlen! Du vil see i Naade til den svage Skabning, Du gav Liv og Tilværelse her paa Jorden – og de faldne Skabninger, han nærmede sig med syndig Attraa, o, de er ikke syndigere end jeg – skænk os alle Tid til Omvendelse og Kraft dertil – var det ikke for de Vildfarne, at Du sendte Din Søn til Verden og er Nogen saa besmittet, at han ikke ved Kristi Kjærlighed kan renses, ved hans Forbøn frelses fra evig Fordømmelse.

127
Ja, kjære Bøge! see: Denne Udgydelse, et kraftfuldt
Brevs fra min Kjærlighed til Dig, i forbeholdet
hvor jeg indtalt, hvad der kan give mig Skæm,
om du negensinde seker mig; men du
saa det kjærlig med mig, optog i min smø-
sig Gieblithe villigt mine Jammerklager,
som ingen Anden gad høre, hvorfor du ikke
være fuld kommen opsigte med dig. Du
er som en Ven, der mellem dine Blade gjen-
nem Minder om Gæst og Ondt, Glæde og Ser-
ger, og flest af de sidste, indse at du negen-
sinde viiste dig villigt til at medtage, ja,
du saa det en bedre Troster, end Mennesker.
Innet er ogsaa du fyllet, og ligesom jeg beskri-
ver dine Blade, saaledes skriver jeg hver Dag
med levende Skrift, skjønt det daaligt, i den
store Livets Dagbog, som opbevares paa et
andet Sted. Om Indholdet af dig er gæst eller
slut, saa har det dog altid en vis Tilfreds-
stillelse at have fyllet dine sider - maatte jeg
kunne i ge saaledes om den anden! -
Du skal vide for og ind mig maaske engang
naar jeg har lukket mine sine - den anden
skal vide ind mig engang, naar mine

er bristet og kjerttet kommer til No,
være imod mig, men har en Dømmes,
sæd med Liden af Alvidenhed og Retfærdig-
hed er ~~M~~ Mildhed og Naade. Ja, find
i Blinden! Du vil se i Naade til den svage
Skabning, Du gav Liv og Tilværelse her paa
Jorden - og de faldne faldne Skabninger,
han nærmere sig med syndig Attraa, o, de
er ikke syndige end jeg - skank os alle
Tid til Omvendelse og Kraft dødt - væk
ikke for de Vildfare, at Du sendte Din Son
til Jorden og os Nogen saa besmittet, at han
ikke ved Kristi Hjælpighed kan renses, ved
hans Fæder felles for evig Torden mellem.

4 December

Da Lysten til at rejse til Faraar
vedbliver lige stærk, og nu den Tid
ikke er fjernt, da du maa gøres klar
i den Anledning, maa jeg være betænkt
paa at møde den Mand's Opposition,
jeg meest kunde ønske stent for mit
Ønske. Jeg aner at Møgen vil bekæmpe
denne Rejse saa kraftigt, at det kan min-
ligt koste mig hans Venkab, og kommer